

21^η Μαρτίου Ημέρα Ποίησης

«η Θάλασσά μου»

Ο άνθρωπος

Θα πρέπει να φτιάξει

Την δική του Θάλασσα...

Αλλά θα πρέπει να υπολογίσει σωστά τις αναλογίες!

Πόσο γαλάζιο του βλέμματος σου θα χωρέσει...

Πόσο λευκό της άγνοιας σου θα προσθέσει...

Πόση φουρτούνα θα αντέξει...

Σε πόσα λιμάνια θα δέσει

Για να σε βρω και να με βρεις...

Η καρδιά θα αποτελέσει « σωτήρια λέμβο»

Ή θα την παρασύρουν τα ορμητικά κύματα;

Θα βγω ακέραια, χωρίς να έχω ξοφλήσει;

Το χαμόγελο σου «επινίκιος πανηγυρισμός»

Που με άχαρο τρόπο αναταράζει τα νερά μου...

Με προσοχή παρακαλώ! Θα βυθιστεί η λέμβος,

Θα χαθεί η καρδιά μου στο βυθό του ατλαντικού,

Θα βρει το ναυάγιο του Τιτανικού...

Πρόσεξε μην καταλήξω κι εγώ ναυάγιο...

Να θυμάσαι και το ναυάγιο λάθος ανθρώπου είναι

Είτε από απερισκεψία και αλαζονεία

Είτε από λάθος υπολογισμούς...

Τα μάτια σου υπνωτίζουν με «σιγαστήρα» την ψυχή μου

Μου θυμίζεις θάλασσα...

Περίεργο! Πρώτα αγάπησα την θάλασσα

Και έπειτα γνώρισα εσένα...

Όταν θα θέλω να γυρίσω σπίτι μου

Θα λέω «επιστρέφω στην θάλασσα».

Α. Κατσαρού